

Szent Benedek Általános Iskola, Középiskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium Szegedi Tagintézménye lassan a tizedik tanév óta van jelen Szeged közoktatási palettáján.

A tíz esztendő időtáv ugyan nem tűnik soknak, sőt, kifejezetten fiatal iskolának számít a „szegedi bencés”, de céljait, elkötelezettségét, szellemiségét tekintve arra a több mint ezer éves hagyományra tekint vissza, abból merít, arra támaszkodik, amit a bencés oktatás, iskolafenntartás jelent a magyar iskolázás történetében.

Ebből a távlatból szemlélve ugyan nem beszélhetünk „történelemről” iskolánk rövid tíz évét tekintve, azonban számunkra mégis jelentős fejlődés, alakulás eredménye az, ahol most tart iskolánk.

A kezdet kezdetén ugyanis, amikor a Magyar Bencés Kongregáció fenntartásába került az iskola, egy patinás szegedi szakképző, a Gábor Dénes „árnyékában” működő, esti képzéseket kínáló intézményként működött csak intézményünk. Ezen iskolától béreltünk termeket a jellemzően délutáni-esti tanításhoz, nagyrészt innen verbuválódott a tantestület is, s ily módon iskoláztunk be fiatal és idősebb felnőtteket főként az informatika, a szociális szféra, az ügyvitel és a pénzügy ágazataira.

Ehhez képest nagy előrelépést hozott a 2014/2015-ös tanév, amikor is immár nappali szakgimnáziumi (az akkori elnevezéssel szakközépiskolai) képzésre vehettünk fel egy osztálynyi nyolcadikat végzett fiatalt, részint informatikai részint turisztikai képzésre.

Valójában ez a tanév hozta meg azt az áttörést, fejlődést, ami után aztán már „igazi” középiskolának érezhettünk magunkat, igazi diákokkal.

Egy „igazi” iskolához azonban „igazi” épületre is szükség volt: így találtunk rá és költöztünk be a Szegedi Evangélikus Egyházközség tulajdonában álló un. Luther-házra, ahol egy hat tanteremből és két informatikai laborból álló épület lett iskolánk otthona.

A későbbi évfolyamok beiskolázása során aztán a szakmai, nyelvi és egyéb tantárgybeli csoportbontások miatt szükséges volt újabb tantermeket szolgálatba állítani, amit egy udvari konténer-építmény beruházásával oldottunk meg. Eleinte ugyan mind a diákok, mind a tanár-kollégák kicsit furcsállották ezt a megoldást, de mára megszokottá, sőt, talán kicsit bizony szeretetté is vált ez az épületrész a maga bumfordiságával együtt is.

Ahogy felmenő rendszerben évről évre népesült be az iskola, úgy jutottunk el a mostani időkhöz, amikor is első ballagó osztályunkat kísértük el az érettségiig.

Jelen pillanatban tehát öt szakgimnáziumi (turisztika illetve informatika szakon), valamint egy 11. évfolyamos szakképző (számítógépszerelő, -karbantartó) osztály tanul iskolánk kilenc tantermében és három számítógéptermben. Így az iskola nappali tanulóinak összlétszáma kb. 160 fő.

Ez a létszám jelzi azt is, hogy iskolánk rendkívül áttekinthető, családias, bensőséges hangulatú intézmény, ahol nagy szerepe van a személyességnek. A jelentkezők, továbbtanulási szándékok megismerése során ez – nagy örömeinkre – gyakorta szóba is kerül, hogy sok diákunk ill. szüleik tudatosan azért választják iskolánkat, mert itt a családiasság, bensőségesség miatt több idő, odafigyelés, személyes figyelem jut egy-egy tanulóra.

E törekvéseink, céljaink persze nem lehetnének megvalósíthatók egy elkötelezett, szorgos és szakmailag nagyon jól képzett, fiatalos tantestület nélkül.

Iskolán képzési profiljából adódik, hogy a teljes tantestület nagyon nagy létszámú, hiszen a fent ismertetett nappalis képzések mellett továbbra is folyó estis oktatáshoz sok-sok, rendkívül különféle szakos és rendkívül különböző óraszámú jelen lévő kolléga áll munkaviszonyban nálunk. Ezt a kört tekintve csaknem 60 kollégát is számlálhatunk, de a tantestület igazi magját, gerincét az a kb. 20 kolléga adja, akik a nappalis évfolyamok oktatásának embert, pedagógust próbáló feladatát végzik nap mint nap...

Hiszen – mint ahogy egy fiatal és előzmények nélkül létrejött iskolánál ez érthető is – rendkívül összetett és sokféle az a diáksereg, akik bennünket választanak.

Az iskola bencés szellemiségét szem előtt tartva azonban fontos küldetésünknek tartjuk, hogy e téren is felmutassuk azt: a diák, az emberi személy – a maga egyszeri és megismételhetetlen valójában – érték számunkra, s ezt az értéket szeretnénk mindenkiben meglátni, felfedezni, feltárni, még ha a mindennapok tanár-diák „harcaiban” nehéz is ezt következetesen képviselni.

Éppen ezért iskolánkban az átlagosnál talán magasabb a sajátos nevelési igényű és beilleszkedési, tanulási és magatartási zavarokkal küzdő tanulók száma – és ezzel együtt a tanár-kollégák igénybevétele is. E problémával évről évre szembesülve talán a folyamatos útkeresés az, ami a leginkább jellemző iskolánkra, tanárainkra.

E folyamatos útkeresés része az egyensúly megtalálása abban is, hogy diákjaink jól érezzék magukat az iskolában, érezzék azt, hogy odafigyelünk rájuk, egész személyiségüket szeretnénk formálni, de szakmailag, tanulmányi téren is piacképes, versenyképes tudást adjunk nekik, akár az informatika, akár a turisztika területén.

Mindezek mellett tényszerű ismeretként elmondható még diákjainkról, hogy elég magas a nem szegedi, bejárós diákok száma is, akik olykor elég nagy távolságból (adott esetben tanyáról) járnak be nap mint nap.

De diákjaink szociális, szociokulturális helyzete is megérdemel néhány szót. Ugyan a jogszabályi besorolás szerint átlagosnak mondható a hátrányos helyzetű diákok száma, de – épp a személyes odafigyelés, a diákcentrikusság miatt a kollégák szinte mindegyike jól tudja – sok diákunknak vannak családi problémái. Sok az egyszülős családban nevelkedő tanuló, sok családot sújtanak feloldhatatlan konfliktusok, s mindemellett kifejezetten sok diákunknál tapasztaljuk azt is, hogy anyagi, egzisztenciális téren is napi gondokkal kell megküzdeniük.

Szeged, 2018. szeptember 1.

